

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 37

Utgitt 22 september

1930

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved over-13 septbr. sendes nedenstående vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Stange herred, Hedmark fylke, vedtatt av herredstyret i møte 12 juli 1930 og approbert av Landbruksdepartementet 13 september 1930:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyntagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å være gjennemsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis adgang til å uttale sig. Derefter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse efter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

13 septbr. § 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1 000,00 pr. år. Den indrives og avsettes overensstemmende med hvad derom er bestemt i lovens § 54.

13 septbr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924 og § 65 i brandloven av 15 august 1908, jfr. resolusjon av 11 desember 1924, bestemmes at grensene for Bøle og Borgestad—Menstad bygningskommuner utvides overensstemmende med Gjerpen herredstyes beslutninger i møter den 11 mai 1929 og 24 mai 1930 samt at førstnevnte lov skal være gjeldende for et til Skien by stotende strøk, som skal benevnes Øvre Gjerpen bygningsdistrikt, innenfor de av Gjerpen herredstyre i møte den 5 oktober 1929 vedtatte grenser.

De av herredstyret vedtatte grensebeskrivelser er sålydende:

Bøle og Borgestad—Menstad bygningskommuner.

Grensen går fra Skienselven mot øst over Skiens grensesten nr. 13 til nr. 14, derfra følger den grensestenene rett nord langs fjellkanten ca. 400 meter til grensesten nr. 26, derfra østover ca. 400 meter i rett linje til Skiens grensesten nr. 29. — Herfra går grenselinjen sydoover som dannes av en rett linje trukket efter vestre kant av Jens Hansen Ballestads låvebygning og vestre kant av våningshuset på Enggrav (Andreas Ovrum) til denne rette linje i syd støter mot Gjerpen kommunale Vannverks ledning og følger så denne til vannbassenget i Borgeåsen. Fra bassengets nordøstre kant i rett linje til Borge skolehus's nordøstre hjørne, videre i rett linje til Slotsbro, herfra i rett linje mot syd til Eidanger grense og følger så denne til Porsgrunns bys grenser.

Grensen mellom de to byggekommuner dannes av en linje, der begynner ved Skienselven og går efter en bekk, som et stykke opover danner delet mellom Menstad og Hauen, og følger denne bekk forbi Jacob Hansens hus på

Menstad og fortsetter i samme retning efter veien til Meens- 13 septbr.
gårdene, til den støter i den ovenfor beskrevne rette linje
mellem Jens Hansens hus og Andreas Ovrum Enggravs hus.

Det som ligger nordenfor denne linje skal kalles Bøle
byggekommune og det som ligger sønnenfor Borgestad
—Menstad byggekommune.

Øvre Gjerpen bygningsdistrikt.

Fra Skiens grensesten nr. 29 på Bratsberg i dennes
merkelinjes retning østover til denne rette linje støter mot
en rett linje trukket efter Jens Pettersens og Halvor Eies
uthusbygningers vestre side og videre til denne rette linje i
nord støter til veien på Semsmyrene. Fra dette skjærings-
punkt i nevnte vei i rett linje vestover til veikrysset nord for
Petersborg (Kirkeveien og Venstøpveien). Fra dette vei-
kryss i rett linje til Gulset gamle skolehus' sydøstre hjørne.
Herfra i rett linje gjenem den gamle fabrikkpipe ved Vadrette
til elven (Elstrøm). Elven følges da til Skiens grense, som
følges til utgangspunktet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

13 septbr.

I henhold til § 3, jfr. §§ 57 og 144, i bygningsloven av
22 februar 1924 stadfestes det av Kristiansand bystyre
i møte den 27 august 1930 vedtatte regulativ for op-
målingsforretninger m. v.

Samtidig opheves det ved kongelig resolusjon av 10
januar 1919 approberte regulativ for sådanne forretninger.

Det stadfestede nye regulativ er sålydende:

§ 1. For opmåling, kartlegning og utstikning i marken
av grunneiendommer beregnes satsene efter følgende formel:
 $K = 1,20 \sqrt{A}$, hvor K er beløpet i kroner og A er arealet
i kvadratmeter. Det utregnede beløp avrundes opad til nær-
meste antall hele kroner. Minimumssatsen er kr. 15,00. For
bebygget grunn kommer et tillegg hertil som beregnes efter
samme formel og hvor A betegner det samlede bebyggede
areal.

§ 2. Blir det målte areal å beregne i forskjellige sær-
skilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med
 $\frac{1}{5}$ — en femtepart — av ovenstående under § 1 bestemte
gebyr for særskilt opmåling av de enkelte deler.

§ 3. For eftermåling av grensene for tidligere opmålt
og kartlagt eiendom eller ved grenseopgang med omkring-
måling uten utregning av areal beregnes satsene efter føl-
gende formel: $K = 10 + \frac{1}{25} L$, hvor K er beløpet i kroner
og L er den samlede målte lengde i meter, K avrundes opad
til nærmeste antall hele kroner.

13 septbr. § 4. For bekreftet avskrift med kart av eldre konduktørforretning betales $\frac{1}{5}$ av opmålingsgebyret, dog minst kr. 5,00 og ikke over kr. 25,00.

§ 5. For den i bygningslovens § 134 forlangte utstikning av en bygnings beliggenhet med høideangivelse erlegges kr. 5,00.

§ 6. For påvisning i marken av regulerte gatelinjer betales kr. 10,00 pr. gate.

§ 7. For fremmøte til forlangt opmålingsforretning som ikke kan avholdes av grunner som skyldes rekvirenten erlegges kr. 10,00.

§ 8. For attest vedkommende grunneiendommer og forandring i deres areal, matr. nr. o. l. betales kr. 3,00.

§ 9. For andre forretninger, såsom opmåling, utstikning, nivellering m. v. som ikke kan henføres til nogen av de foranstående paragrafer beregnes gebyret efter en timebetaling av kr. 4,00 i marken og kr. 2,00 på kontoret, heri innbefattet arbeidshjelp og instrumenthold.

§ 10. Samtlige forannevnte gebyrer tilfaller bykassen.

15 septbr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Sandeherad herredsstyre i møte den 4 september 1930 vedtatte bygningsvedtekter for Sandeherad bygningsdistrikt i Vestfold fylke, dog med enkelte forandringer, hvorefter vedtektene vil lyde således:

§ 1. Til lovens § 47.

A. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i lovens § 47.

B. Er der ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde og gaten senere besluttet utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen, dens utlegg til dens ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

§ 2. Til lovens § 48.

1. Bebyggelse av en eiendom i regulert strøk må ikke finne sted medmindre der til denne fører gate godkjent av bygningsrådet, samt om så bestemmes av bygningsrådet, også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at gaten skal oparbeides i en større bredde enn 8 m., heri innbefattet fortåg, eller at kloakken skal gis større dimensjoner enn 305 mm.

Bygningsrådet kan fatte beslutning om at full oparbeidelse av gate kan henstå mot at grunneieren ved tinglest erklæring forplikter sig til å la gaten fullt oparbeide, når formannskapet fatter beslutning herom. 15 septbr.

Kommunens plikt til vedlikehold av gate i byggeområdet inntreer først når denne er oparbeidet etter en av herredstyret vedtatt plan som er inntatt som punkt 10 i denne paragraf.

2. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved oparbeidelse av gaten i en bredde av inntil 15 m. og ved nedlegning av kloakkrør av inntil 305 mm. diameter.
3. Den grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til gaten, men bare har adkomst til samme, kan pålegges å delta i utgiftene i et forhold som avgjøres ved skjønn optatt på kommunens bekostning, dog således at dette ikke kommer til å stå i misforhold til den verdiforøkelse som hans eiendom opnår ved gateoparbeidelsen.
4. Såfremt gaten kun kan bebygges på en side, skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i post 2 omhandlede utgifter.
5. De om oparbeidelse av gater gjeldende regler befølges også når eldre vei inngår i regulert gate.
6. Erstatningsbeløpet fordeles som regel mellem grunneierne efter lengde av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som oparbeides samtidig, betraktes som en enhet.
7. Den grunneier som efter denne vedtekts ikrafttredden har bebygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra en efter vedtektenes ikrafttredden oparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder efterat opgave over størrelsen er meddelt, eller i høist 10 årlige terminer mot at der svares 5 av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp.

For grunneiere som bygger senere, regnes denne frist fra det tidspunkt da de begynner opførelsen av sådan bygning.

8. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler eiendom efter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglestning til anførsel på vedkommende eiendoms folium i pante-registret.

- 15 septbr. 9. Når særlige grunner foreligger, kan herredstyret frafalle den kommunen efter foranstående bestemmelser tilkommende refusjon.
10. Oparbeidelse av gater innenfor bygningsområdet skal skje efter følgende plan:

Ingen gate godkjennes som fullført — hvorefter kommunens plikt til vedlikehold inntreer — før gaten er oparbeidet med en minste kjørebane av $4\frac{1}{2}$ m. Veidekket skal være kultet og pukket i passende runding i dybde av 30 cm. Herpå legges et 15 cm. tykt gruslag eller annet godkjent dekke.

Kloakksluk må støpes og forsynes med solide smidde jernrister. Bestemmer bygningsrådet at 1 eller 2 fortåg skal anlegges forsynes disse med kantsten. Rennesten støpes av betong på tilstrekkelig kultunderlag. Fortågs bredde 1,75 m., forsåvidt der bestemmes fortåg på begge sider av gaten. Bestemmes der fortåg bare på en side av gaten blir minste bredde 2 m.

§ 3. Til lovens § 57.

For opmåling av tomter betales efter følgende regulativ: For areal inntil 1000 kvm. kr. 15,00.

For større arealer betales et tillegg av kr. 5,00 pr. 1000 kvm. eller deler derav.

For bebygget grunn betales et tillegg av kr. 5,00 pr. 1000 kvm. eller deler derav.

I disse gebyrer er iberegnet betaling til kartvidne, nabovarsling samt en attestert avskrift av kartforretning og kopi av kartet.

For ekstra utskrift av protokoll og kart betales kr. 3,00.

Kartforretningen (målebrevet) skal inneholde fortegning over de naboer som er varslet og de som er møtt.

De betalte gebyrer anføres i protokollen og på avskriften.

Foretas skylddelingsforretning samtidig med kartforretningen opnevnes 2 kartvidner av utvalget for skjønnsmenn hvilke betales efter gjeldende regulativ for skylddelingsforretninger.

§ 4. Til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker og ingen eldre bygning må innredes eller tas i bruk til dette øiemed, (jfr. § 104 og 105) uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder både ved nye og eldre bygninger som tas i bruk til opphold for dyr.

I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 5. Til lovens § 62.

Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges 15 septbr. med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, eller hvor eldre bygning innredes til dette øiemed (jfr. §§ 104 og 105) må ha eller skaffes sådan adkomst som omhandles i lovens § 62.

§ 6. Til lovens § 63, punkt 2.

Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helserådet kan Sandeherad formannskap forby at gassverk, cellulosefabrikk, fabrikker for tilvirkning av benmel og sildolje samt kruttmøller o. l. anlegges i Sandeherad bygningsområde.

§ 7. Til lovens § 94.

1. Heisesjakter som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må ha ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som taug, kjettinger, motvekt, drivcylindre etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av ikke benyttes.

2. Materiale og tykkelser av de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.

3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:

a. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.

b. Heiser som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.

c. Småheiser, hvorved forstås heiser som ikke kan betredes og som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekt eller lignende er kun tillatt, når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden. Ved gjennembrytning av gulv av styreinnretning utenfor heisesjakten, må styre-

15 septbr.

- tauget eller stangen anbringes i tettsluttende hylse i gulvet.
6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
 7. Lysåpninger som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.
 8. a. Heiser ved hvilken sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade.
b. Sådanne innhegning skal være av minst 2 m. høide og, undtagen for de i punkt 4 c nevnte småheiser være av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm.², medmindre avstanden mellom gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.
 9. a. Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg skal være forsynt med dør, som ikke kan slå inn i heisebanen.
b. Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpningen må døren ikke kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel eller lignende.
c. Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare er å befrykte.
d. Bestemmelsene i punktene b. og c. gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm. over gulvet.
 10. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri gjelder denne bestemmelse ikke.
 11. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom låsdelene på karm og dør (til eks. ved dør med elektriske dørkontakter) skal karmene være av tilstrekkelig solid jern.
- § 8. Til lovens § 97. 2.
- A. Snefanger skal, hvor det efter bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjoner som bygningsrådet godkjenner, (jfr. § 97,2).
 - B. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer

og konstruksjoner som bygingsrådet godkjenner (jfr. 15 septbr. § 97,2).

§ 9. Til lovens § 98.

Enhver bygning skal forsynes med tak og avløpsrenner mot gate og offentlig plass og ellers i den utstrekning det etter bygningsrådets skjønn anses nødvendig. Det samme gjelder balkonger, baldakiner, karnapper og lignende utbygg.

Takvannet skal avledes enten direkte til offentlig kloakk (gjennom kloakkavstikker på egen grunn) eller på annen av helserådet godkjent måte.

§ 10. Til lovens § 129.

Bygningsrådet kan, hvor det finner det påkrevet når som helst forlange at der sørges for tilstrekkelig beskyttet oppholdssted for arbeiderne i hvilepausene og fornødent privet og pissoir på byggestedet. Bygningsrådet kan betinge dette allerede i byggetillatelsen. Helserådet kan påby nærmere bestemmelser vedrørende sådanne priveter.

§ 11. Til lovens § 137, punkt 1.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

Herfra kan bygningsrådet dispensere når det finner at arbeidets art og ringe omfang gjør det ubetenkelig.

§ 12. Til lovens § 146.

Helserådet kan for alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget, påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann.

§ 13. Til lovens § 150.

Bygningsrådet kan i den utstrekning det anser fornødent, treffe bestemmelser vedkommende de forhold som er omhandlet i loven angående renhold og belysning av gårdsrum, ganger og trapper samt om renhold av lys- og luftgraver og om at ubebyggede tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand.

§ 14. Til lovens § 144.

For behandling av byggeanmeldelser, besiktelser, utstedelse av attester, påvisning i marken og for hvad der for øvrig efter denne lov påhviler bygningsmyndighetene å utføre, erlegges betaling efter følgende regulativ:

For bygning med inntil 75 kvm. bebygget flate kr. 15,00

For bygning med inntil 100 kvm. bebygget flate » 20,00

For bygning med over 100 kvm. bebygget flate » 30,00

For påbygninger, tilbygg og forandringer av eldre hus betales halvparten av ovenstående tariff beregnet efter bebygget grunnflate.

Gebyrene deles mellom bygningsrådets medlemmer efter rådets nærmere bestemmelse.

19 septbr.

Kongelig resolusjon.

- I. Handelsdepartementet overtar administrasjonen av Bouvet-øya. Den myndighet som i rikets lovgivning er lagt til fylkesmannen (overøvrigheten), skal for Bouvet-øya utøves av Handelsdepartementet.
- II. Forretningene som politimester (politichef) på Bouvet-øya legges under Justisdepartementet.
- III. Lagmannsretten for Oslo lagsogn er inntil videre lagmannsrett for Bouvet-øya.
- IV. Bouvet-øya er eget domssogn. De forretninger som efter lovgivningen hører under herreds- og byrettene, legges inntil videre til Oslo byrett.

De bestemmelser som er gitt i loven om Svalbard av 17 juli 1925 §§ 9—12, får tilsvarende anvendelse for Bouvet-øya.

19 septbr.

Kongelig resolusjon.

På den fortegnelse over yrker i hjemmeindustrien, som omhandles i lov av 15 februar 1918 § 8, opføres følgende yrker:

tilvirkning av frakker og kapper (yttertøi).

19 septbr.

Kongelig resolusjon.

1. Med hjemmel av § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 bestemmes at §§ 1—9 i den nevnte lov kommer til anvendelse i Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke.

2. I henhold til nevnte lovs § 2 meddeles godkjennelse på følgende vedtekt for herredet:

«Innen Melhus herred må ingen motta pleiebarn uten at han eller hun på forhånd har erhvervet helserådets tillatelse hertil.»

19 septbr.

Kongelig resolusjon.

§ 90 i det ved kongelig resolusjon av 27 januar 1922 utferdigede reglement om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. v. skal herefter lyde således:

«Regninger over skyss- og kostgodtgjørelse og andre utgifter som i henhold til lov om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. v. av 17 juni 1909 påhviler statskassen, sendes vedkommende departement senest to måneder, efterat vedkommende reise eller forretning er sluttet. I helserådsdistrikter med hyppige reiser og forretninger, kan utgiftene samles i én regning for hvert kvartal som sendes departementet innen to måneder efter utløpet av det kvartal som reisene eller forretningene er foretatt i.

Regningene anvises efter revisjon av departementet, som 19 septbr. også gir nærmere forskrifter om regningenes avfattelse og legitimasjon.

Er der i henhold til foran nevnte lov tilfalt staten inntekter som ikke går med til å dekke utgiftene, innbetaler helserådet straks beløpet til statskassen og avlegger regnskap over inntekten til departementet.»

Kongelig resolusjon.

19 septbr.

I medhold av § 6 i lov av 6 juni 1930 om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 16 desember 1929 stadfestes nedenstående skogvedtekter for Hægeland herred, Vest-Agder fylke:

§ 1. Hogst av bartre til sal eller industriell tilverking er forbode hvis ikkje trei fyreåt er blekt av uppsynsmann, fylkeskogmeisteren, statens skogforvaltar eller ein av deira assistenter. Dei merker trei på rot og stamme med ei av skogrådet godkjent blekkeøks.

§ 2. Blekkingi bør vera gjort innan nyår.

§ 3. Utan hinder av forbodet i § 1 kan det hoggest turre (daude) eller vindfallne tre.

Likeeins kan skogeigar, som hev fenge lov av skogrådet, sjølv eller ved godkjendt mann blekke.

Slik blekking må vera gjort minst 14 dage før hogst vert sett igang og skogrådet må varsles. Dette kann sjølv eller ved nokon av dei i § 1 nemnde tenestemenn sjå over blinken og gjera påbod um å setja att blekkte tre. Ifall dei finn blekkingi uskynsam og skadeleg for rasjonel skogdrift, kann skogrådet straks stoppe blekkingi og ta løyve til blekking attende og gjeva påbod um at hogst berre må ske etter blekking av dei i § 1 nemnde tenestemenn.

§ 4. Krav um blekking må vera komen til skogrådet minst 14 dage før blekkinga skal ta til. Ein må gjeva upp stoden og umlag kormykje.

§ 5. Ved blekking og hogst skal det setjast att eit høveleg antal livd- og frøtre.

Desse må ikkje hoggest utan samtykke av nokon av dei i § 1 nemnde tenestemenn.

Ved hogst og drift i skogen må ein vera sers varsam og ikkje skade underskogen.

§ 6. Skogrådet vel sjølv formann med varaformann. Rådet hev å vake over at vedtektene vert haldne og melder brot for politiet. Det tilset skoguppsynsmenn og ferdar ut instruks for desse. Det held møte so titt det trengst etter varsel av formannen.

19 septbr. Årsmøtet skal vera innen utgangen av juni månad. Då skal det gjevast melding um verksemd i driftsåret. Denne sendast til heradstyret og den tenestemann som hev overuppsynet med skogstellet i bygdi.

Skogrådet skal føra møtebok. Der vert søknader um blekking innført og dei vedtak som i kvart høve vert gjort.

§ 7. Løni til skoguppsynsmennene betales av heradkassa mot lovsett refusjon av statskassa.

Skogeigarane pliktar å betale uppsynsmannen for blekingsarbeide; heradstyret fastset betalingsi.

§ 8. Usemje um blekking vert etter krav av partane avgjort av skogrådet og um turvande saman med overuppsynet.

§ 9. Brot på vedtektene vert straffa.

19 septbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvorved oversendes nedenstående vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Frol herred, Nord-Trøndelag fylke, vedtatt av herredstyret i møte 10 september 1930 og approbert av Landbruksdepartementet 19 september 1930:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyntagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å være gjennemsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale sig. Derefter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en 19 septbr. rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fastsettelse av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1000,00 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hvad derom er bestemt i lovens § 54.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.